ଶତ୍ରୁଶୈଲ୍ୟା ଦିଗବିଜୟସିଂ ଜାଡେଜା

ବନାମ

ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ,ରାଜକୋଟ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1,2005

[ବି. ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. କାପାଡିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କର ବିବାଦ ସମାଧାନ ଯୋଜନା, 1998-ଧାରା 90,87 ଏବଂ 88-1998 ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କରଦାତା ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାନାମା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା -ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ସକ୍ଷମ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ପରିମାଣ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଦେୟ ସୁଧ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (ଡିଏ) କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ-ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ଆପତ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା :ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କରଦାତାଙ୍କୁ ସୁଧ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଭୁଲ କରିଥିଲେ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ବିଭାଗ ଭୁଲ ଭାବରେ ଧାରା 88 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା -ଡିଏକୁ ବକେୟା ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଧାରା 87 (ଏଫ୍) ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଟିକସ ବକେୟା ତଥା ବିବାଦୀୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଥିଲା - ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କରଦାତା ଟିକସ ଦେଇପାରି ନଥିଲେ, ତେଣୁ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଉଦ୍ଭୂତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନଥିଲେ।

କର ବିବାଦ ସମାଧାନ ଯୋଜନା, 1998 ଅଧୀନରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାନାମା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି

ଘୋଷଣାକୁ ସକ୍ଷମ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଜନାର ଧାରା **90** ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ **(**ଡିଏ**)** ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ଏହା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା **90** ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ତାହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରାଧିକାର ବିନା ଥିଲା କି**?**

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ**,** ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ **:** ଅର୍ଥ **(**ସଂଖ୍ୟା **2)** ଅଧିନିୟମ **1998** କର ବିବାଦ ସମାଧାନ ଯୋଜନା **1998** ନାମକ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା । ଏହା ଥିଲା ଅସୁଲି ଯୋଜନା । ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ**,** ଟିକସ ବକେୟା **31.3.1998** ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ବକେୟା ରହିବ। ଧାରା **87 (f)** ଅନୁଯାୟୀ**, "**ବିବାଦୀୟ ଟିକସ**"** ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ଆକଳନ ବର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇ**.** ଟି**.** ଆଇନ**/**ସମ୍ପଦ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏବଂ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ମୋଟ ଟିକସ**,** କିନ୍ତୁ ଯାହା ଘୋଷଣା କରିବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ତାହା ପରିଶୋଧ କରାଯାଇନଥିଲା**,** ଯେଉଁଥିରୁ ଧାରା **90** ଅନୁଯାୟୀ ଟି**.** ଡି**.** ଏସ୍**.,** ସ୍ୱ-ଆକଳନ ଟିକସ**,** ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଗ୍ରୀମ ଟିକସ**,** ଯଦି କିଛି ଥାଏ**,** କାଟିବାକୁ ପଡୁଥିଲା**;** ଡି**.** ଏ**.** କୁ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ**,** ତାଙ୍କୁ ଧାରା **87 (f)** ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଟିକସ ବକେୟା ତଥା ବିବାଦୀୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ**,** ଡିଏକୁ ଟିକସ ବକେୟା**,** ବିବାଦୀୟ ରାଶି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦେୟ ପରିମାଣର ଆକଳନ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା**;** ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ନିଷେଧିତ ଥିଲା ଯାହା ଧାରା **90** ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ **60** ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ଡିଏକୁ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ**,**

ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆବେଦନକାରୀ ଟିକସ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ,ସୁଧ ଦେବାର କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନଥିଲା କାରଣ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ସୁଧ ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୁଧ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ହାଇକୋର୍ଟ ଦେଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଦିଆଯାଇଛି, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ବିଭାଗ ଧାରା 88 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :2003 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନସଂଖ୍ୟା 4403-4410 ।

1999ର ଏସ୍. ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2020ରେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.9.2002 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ଭାର୍ଗବ ଭି. ଦେଶାଇ, ସଞ୍ଜୀବ କେଆର. ସିଂ, ସୁଶ୍ରୀ ଶୀନାମ ପରୱାଣ୍ଡା ଏବଂ ସତ୍ୟ ମିତ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପକ୍ଷରୁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ କେ. ପି. ପାଠକ, ହରିଶ ଚନ୍ଦର, ତୁଫେଲ୍ ଏ. ଏଫ୍. ଖାନ୍ ଏବଂ ବି. ଭି. ବଳରାମ ଦାସ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କପାଡିଆ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।: ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 25.9.2002 ତାରିଖର ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କର ବିବାଦ ସମାଧାନ ଯୋଜନା, 1998 (ସଂକ୍ଷେପରେ "ଯୋଜନା") ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କର ବକେୟା (ସଂକ୍ଷେପରେ "ଡିଏ") ଉପରେ ଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକ ସକ୍ଷମ ଥିଲା କାରଣ ଘୋଷଣାନାମା ଦାଖଲ ତାରିଖରେ କରଦାତାଙ୍କ ସଂଶୋଧିତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ଧାରା 90 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବିଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତାରିଖ 25.9.2002 ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ, 2003 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4411 ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ଘୋଷିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଆମେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାଏମ କରିଛୁ ଯେ ଯୋଜନାର ଧାରା 88 ଅନୁଯାୟୀ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା ସକ୍ଷମ ଥିଲା ଏବଂ ଯୋଜନାର ଧାରା 90 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଡିଏକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକମାତ୍ର ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରୁଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରାଧିକାର ବିନା ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା

ଧାରା ୫୫ ଅନୁଯାୟୀ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣାନାମା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଡିଏ ଭୁଲ ଭାବରେ ମନା କରିଦେଇଥିବା ମାମଲାରେ ସୁଧ ଆଦାୟ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ। ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଧାରା ୫୫ ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଡିଏ ତ୍ରୁଟି କରିଛି; ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଡିଏ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ କେଉଁ ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଡିଏ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଥିଲା; ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଡିଏ ଦ୍ୱାରା ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବାତିଲ୍ କରାଯିବା ଉଚିତ।

ଅର୍ଥ (ସଂଖ୍ୟା 2) ଅଧିନିୟମ,1998 ,କର ବିବାଦ ସମାଧାନ ଯୋଜନା, 1998 ନାମକ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା । ଏହା ଏକ ଅସୁଲି ଯୋଜନା ଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ 31.3.1998 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ବକେୟା ଟିକସ ପରିଶୋଧ ହୋଇନଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଧାରା 87 (ଚ) ଅନୁଯାୟୀ, "ବିବାଦୀୟ ଟିକସ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ଆକଳନ ବର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇ. ଟି. ଆଇନ/ସମ୍ପଦ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏବଂ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ମୋଟ ଟିକସ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଘୋଷଣା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ତାହା ପରିଶୋଧ ହୋଇନଥିଲା, ଯେଉଁଥିରୁ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ଟି. ଡି. ଏସ୍., ସ୍ୱ-ଆକଳନ ଟିକସ, ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଗ୍ରୀମ ଟିକସ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, କାଟିବାକୁ ପଡୁଥିଲା; ଡି. ଏ. କୁ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତାଙ୍କୁ ଧାରା 87 (ଚ) ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଟିକସ ବକେୟା ତଥା ବିବାଦୀୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଥିଲା । ତେଣୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ କର ବକେୟା,

ବିବାଦୀୟ ରାଶି ଏବଂ ପ୍ରତି ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦେୟ ପରିମାଣର ଏକ ଆକଳନ କରିବାକୁ ପଡିଲା; ଧାରା 90 (ଧାରା 92 ଦେଖନ୍ତୁ) ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି ଆବେଦନକୁ ନିଷେଧିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଘୋଷଣା ପ୍ରାପ୍ତିର 60 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଆଧାର କରି ଡି. ଏ.କୁ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଉପୋରୋକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆବେଦନକାରୀ ଟିକସ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିନଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନଥିଲେ କାରଣ ଧାରା 90 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ କାରଣ ପାଇଁ, ଆମେ ଆପେକ୍ଷିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଉଛୁ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୁଧ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ବିଭାଗ ଧାରା ୫୫ ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା, ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ବି. ବି. ବି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।